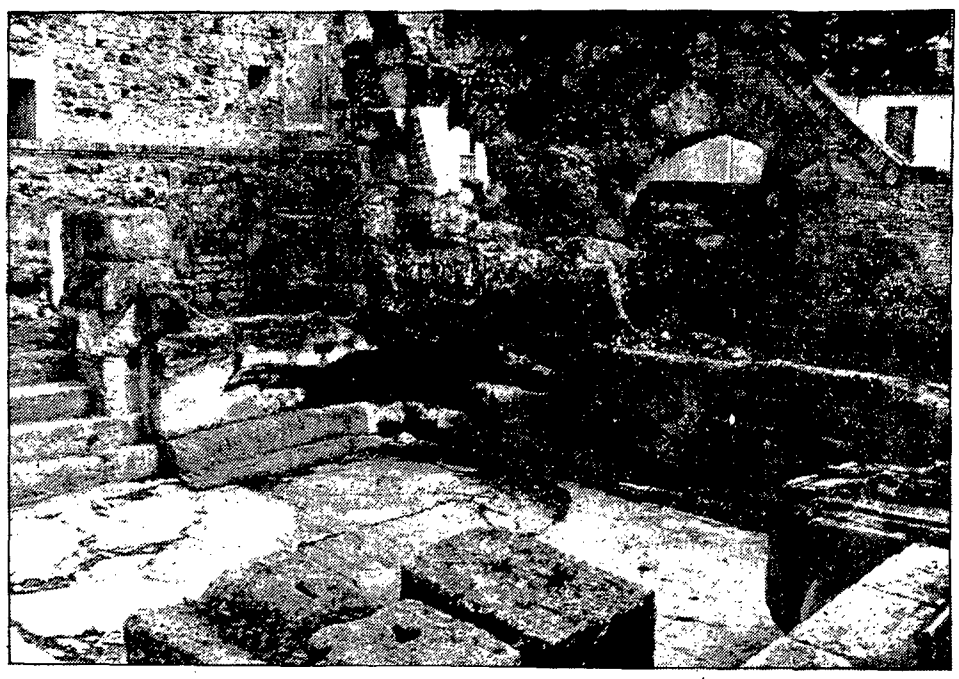

El complex termal.- L'estructura general de les termes era una gran piscina al voltant de la qual hi havia unes galeries de dues plantes, amb una sèrie de compartiments que contenien unes altres piscines individuals. És difícil, per les restes conservades, tenir una idea total de les estructures. Dissortadament, tot el sector ha estat urbanitzat i els nivells antics rebaixats, a fi de construir el traçat dels carrers actuals.
Els romans saberen aprofitar els recursos naturals amb la creació de termes de caràcter medicinal als llocs on l'aigua sorgia a temperatura elevada. Cal suposar que al Turó de Sant Grau utilitzarien totes les deus. Així, les piscines d'aigua calenta, tèbia i freda podien omplir-se directament dels respectius brolladors, segons els graus de temperatura de cadascun. A Sant Grau, en el manantial dels Bullidors i en el de la Roqueta, l'aigua surt a més de 50°C, a la font de l'Hospital a 35°C i a can Banya i a can Boada a uns 20°C. La pedra, únic element emprat a les edificacions, és granítica i procedeix d'una pedrera local, probablement la situada a l'est de la població de Caldes, els blocs de la qual s'utilitzaren també per a la construcció de la piscina del puig de les Ànimes.

L'aigua de Vichy.- Temps abans que es comencés a construir el balneari Vichy Catalán, el dr. Furest i Roca havia divulgat les virtuts de les aigües bicarbonatades termals de Caldes, i les havia batejades com del Vichy Catalán per la seva semblança amb el Vichy autèntic. L'excusa amaga la intenció de desprestigiar un nou establiment amb l'assimilació de l'anomenada del gran balneari francès.
L'aigua de Vichy compta amb un currículum compost de més de vuit premis importants atorgats en diverses ciutats espanyoles i estrangeres.

Aigua de Malavella.- L'aigua de Malavella, bicarbonatada, clorurada sòdica, fluorada, acídula i hipertermal prové concretament del manantial «La Mina». Va ser declarada d'utilitat pública el 1845 i va obtenir medalla d'or a l'exposició de Barcelona del 1888. És una de les aigües més conegudes, juntament amb el Vichy Catalán, arreu de les nostres comarques, tant per les seves propietats com pel seu gust a taula.
Aquestes aigües, que són captades directament del broll granític, són de mineralització forta i mantenen pràcticament les seves característiques per temps indefinit.

Diari de Girona, 1988-08-04, p. 19.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)